

2009/81/ЕО относно координирането на процедурите за възлагане на някои поръчки за строителство, доставки и услуги от възлагачи органи или възложители в областта на отбраната и сигурността и за изменение на директиви 2004/17/ЕО и 2004/18/ЕО ⁽¹⁾, доколкото не е приело необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобрази с тази директива, или при всички случаи не е уведомило Комисията за приемането им,

— на основание член 260, параграф 3 ДФЕС на Кралство Нидерландия да бъде наложена периодична имуществена санкция в размер на 57 324,80 EUR на ден, считано от обявяването на съдебното решение по настоящото дело,

— Кралство Нидерландия да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспонирането на Директивата в националното право е изтекъл на 21 август 2011 г.

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година (ОВ L 216, стр. 76).

Преюдициално запитване, отправено от Förvaltningsrätten i Linköping (Швеция) на 6 декември 2012 г. — Ålands Vindkraft AB/Energimyndigheten

(Дело С-573/12)

(2013/С 38/23)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Förvaltningsrätten i Linköping

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ålands Vindkraft AB

Отговорник: Energimyndigheten

Преюдициални въпроси

1. Шведската система за сертифициране на електроенергията е национална схема за подпомагане, която изисква доставчиците на електроенергия и определени потребители на електроенергия в държавата членка да купят сертификата за електроенергия, съответстващ на определен дял от техните продажби или потребление, без да е налице изрично изискване и да купят електроенергия от същия източник. Сертификатът за електроенергия се издава от шведската държава и доказва, че е произведена възобновяема електроенергия в определен размер. Производителите на електроенергия, получена от възобновяеми източници, си набавят чрез продажбата на сертификата за електроенергия допълнителен приход към дохода от произведената от тях електроенергия. Член [2, буква к)] и член 3, параграф 3 от

Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО ⁽¹⁾ следва ли да се тълкуват в смисъл, че позволяват на държава членка да прилага национална схема за подпомагане като горепосочената, в която могат да участват само производители, разположени на територията на тази страна, и в резултат на която тези производители имат икономическо предимство пред производители, на които не може да бъде предоставен сертификат за електроенергия?

2. Може ли с оглед на член 34 [ДФЕС] система като описаната в първия въпрос да представлява количествено ограничение на вноса или мярка, имаща равностоен ефект?

3. При утвърдителен отговор на втория въпрос, може ли такава система при все това да бъде съвместима с член 34 [ДФЕС] предвид целта ѝ да насърчава производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници?

4. Релевантен ли е за преценката на горните въпроси фактът, че ограничаването на схемата за подпомагане само за националните производители не е изрично предвидено в националния закон?

⁽¹⁾ ОВ L 140, стр. 16.

Преюдициално запитване, отправено от Administratīvā apgabaltiesa (Латвия) на 7 декември 2012 г. — AS „Air Baltic Corporation“/Valsts robežsardze

(Дело С-575/12)

(2013/С 38/24)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Administratīvā apgabaltiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: AS „Air Baltic Corporation“

Отговорник: Valsts robežsardze

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 5 от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че наличието на валидна виза, издадена във валиден пътен документ, е задължителен реквизит, предвиден за влизането на гражданите на трети страни?

2. Съгласно разпоредбите на Регламент (ЕО) № 810/2009 от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) ⁽²⁾, анулирането на пътния документ, в който е положен визовият стикер, води ли автоматично и до невалидност на визата, издадена на [въпросното] лице?

3. Съвместими ли са с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) и на Регламент (ЕО) № 810/2009 от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) национални норми, които налагат като предварителен задължителен реквизит за влизането на гражданите на трети страни наличието на валидна виза, поставена във валиден пътен документ?

⁽¹⁾ ОВ L 105, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 8, стр. 5.

⁽²⁾ ОВ L 243, стр. 1.

Определение на председателя на Съда от 6 ноември 2012 (преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof — Германия) — Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV/Sonnthurn Vertriebs GmbH

(Дело C-51/11) ⁽¹⁾

(2013/C 38/25)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 139, 7.5.2011 г.

Определение на председателя на Съда от 6 ноември 2012 г. (преюдициални запитвания, отправени от Fővárosi Törvényszék, Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság — (Унгария) — Körös-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (C-33/12), Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (C-38/12)/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Съединени дела C-33/12 и C-38/12) ⁽¹⁾

(2013/C 38/26)

Език на производството: унгарски

Председателят на Съда разпореди делата да бъдат заличени от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 126, 28.4.2012 г.

Определение на председателя на Съда от 27 ноември 2012 г. (преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof — Германия) — Wim Jj Slot/3 H Camping-Center Heinsberg GmbH

(Дело C-98/12) ⁽¹⁾

(2013/C 38/27)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 126, 28.4.2012 г.